

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 260

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 4 aprilie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE		DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
198. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2	69. — Decizie privind eliberarea, la cerere, a domnului Victor Stelian Fedorca din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale pentru Formare Profesională Inițială în Sistem Dual din România	13
199. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2	70. — Decizie privind numirea domnului Ion Gabriel Bratu în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale pentru Formare Profesională Inițială în Sistem Dual din România	13
200. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
201. — Decret privind încetarea raporturilor de serviciu ale unui chestor de poliție din Ministerul Afacerilor Interne	3	20. — Decizie a președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind încetarea concesiunii acordate prin Licența nr. 2.141/2000 de concesiune pentru exploatarea resurselor de argilă comună în perimetrul Tășnad, județul Satu Mare, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială CERAMICA — S.R.L., aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 288/2002.....	14
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		490. — Ordin al ministrului tineretului și sportului privind aprobarea Metodologiei pentru Concursul național/local de proiecte de tineret și pentru Concursul național de proiecte studențești.....	14
Decizia nr. 738 din 20 noiembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 167 alin. (4) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice	4–7	3.675. — Ordin al ministrului educației naționale privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Kinderakademie” din municipiul București.....	15–16
Decizia nr. 792 din 6 decembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 alin. (2) din Codul de procedură civilă	8–9	★	
Decizia nr. 794 din 6 decembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865	9–11	12 Rectificări	16
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
192. — Hotărâre privind suplimentarea bugetului Secretariatului General al Guvernului din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2019, pentru Secretariatul de Stat pentru Culte, în vederea susținerii activității cultelor religioase din România	12		

D E C R E T E
PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind eliberarea din funcție a unui judecător

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 499/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna judecător Cristina-Anca Florea, președintele Tribunalului Brașov, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 3 aprilie 2019.
Nr. 198.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind eliberarea din funcție a unui judecător

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 500/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Liliana-Marieta Vlădescu, judecător la Judecătoria Sectorului 3 București, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 3 aprilie 2019.
Nr. 199.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 501/2019,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Mirela-Camelia Florea, judecător la Judecătoria Turnu Măgurele, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 3 aprilie 2019.
Nr. 200.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind încetarea raporturilor de serviciu ale unui chestor
de poliție din Ministerul Afacerilor Interne**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului afacerilor interne,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnului chestor de poliție Dănilă *Viorel-Sorin* Mihai-Emanuel îi încetează raporturile de serviciu cu Ministerul Afacerilor Interne.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

București, 3 aprilie 2019.
Nr. 201.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 738

din 20 noiembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 167 alin. (4) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 167 alin. (1) lit. c) și alin. (4) și ale art. 164 din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, excepție ridicată de Societatea Polaris M Holding — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 583/54/2017 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul dosarului Curții Constituționale nr. 1.423D/2017.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 6 noiembrie 2018, în prezența reprezentantului autoarei excepției de neconstituționalitate, domnul avocat Mihai Adrian Hoțca din Baroul București, cu delegație depusă la dosar, și cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, în temeiul prevederilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei a amânat pronunțarea pentru data de 20 noiembrie 2018, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 5 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 583/54/2017, **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 167 alin. (1) lit. c) și alin. (4) și ale art. 164 din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice.** Excepția a fost invocată de Societatea Polaris M Holding — S.R.L. din Constanța într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva unei decizii a Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor prin care a fost respinsă contestația formulată de autoarea excepției.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate înfrâng principiul prezumției de nevinovăție și principiul egalității în fața legii, întrucât împiedică participarea unor operatori economici în procedurile de achiziție publică. Astfel, se aplică o sancțiune unei persoane doar pentru că este supusă unei proceduri judiciare de investigație în legătură cu săvârșirea anumitor fapte, fără ca instanța să pronunțe o hotărâre definitivă de condamnare pentru comiterea vreunei infracțiuni.

5. Se apreciază că numai judecătorul, în condițiile legii, poate dispune, cu titlu provizoriu și temporar, instituirea interdicției de participare la procedura de atribuire a contractului de achiziție publică. Existența unui proces penal pe rol, în care o persoană juridică are calitatea de inculpat, este o împrejurare care, *per se*,

nu poate determina excluderea unui operator economic de la procedura de atribuire a contractului de achiziție publică. Atât timp cât o persoană este considerată nevinovată, în lipsa unei justificări obiective și necesare, apare ca fiind discriminată în raport cu ceilalți operatori economici care doresc să participe la o procedură de atribuire a contractului de achiziție publică.

6. **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. În acest sens arată că dispozițiile art. 164 din Legea nr. 98/2016 prevăd expres că sancțiunea excluderii unui operator economic din procedura de atribuire intervine atunci când autoritatea contractantă stabilește că acesta a fost condamnat prin hotărâre definitivă a unei instanțe judecătorești, iar art. 167 alin. (1) lit. c) coroborat cu alin. (4) din lege califică ipoteza existenței unei proceduri de investigație în curs de derulare ca fiind o abatere profesională gravă ce poate pune în discuție integritatea și reputația operatorului, în sensul art. 167 alin. (3) din lege.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, susținerile reprezentantului părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl reprezintă dispozițiile art. 164 și ale art. 167 alin. (1) lit. c) și alin. (4) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 390 din 23 mai 2016. Curtea observă că, ulterior sesizării sale, Legea nr. 98/2017 a fost modificată, iar prin art. I pct. 22 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2017 pentru modificarea și completarea unor acte normative cu impact în domeniul achizițiilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.022 din 22 decembrie 2017, a fost abrogat alin. (4) al art. 167 din lege.

12. Însă, având în vedere atât dispozițiile art. 236 alin. (2) din Legea nr. 98/2016 potrivit cărora „*Procedurilor de atribuire în curs de desfășurare la data intrării în vigoare a prezentei legi li se aplică legea în vigoare la data inițierii procedurii de atribuire*”, cât și Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care s-a statuat că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind

organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, Curtea va analiza prevederile legale criticate cu a căror constituționalitate a fost sesizată. Așadar, deși nu mai sunt în vigoare, dispozițiile art. 167 alin. (4) din Legea nr. 98/2016 își produc în continuare efectele juridice, deoarece procedura de licitație deschisă a fost inițiată de autoritatea contractantă prin publicarea în Sistemul Electronic de Achiziții Publice a anunțului de concesiune din 30 noiembrie 2016, deci ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 98/2016.

13. Totodată, având în vedere cadrul procesual al invocării excepției de neconstituționalitate, precum și motivarea acesteia, Curtea reține că obiect al acesteia îl constituie dispozițiile art. 167 alin. (4) din Legea nr. 98/2016, care au următorul cuprins:

— Art. 167 alin. (4): „(4) Dispozițiile alin. (1) lit. c) sunt aplicabile și în situația în care operatorul economic sau una dintre persoanele prevăzute la art. 164 alin. (2) este supusă unei proceduri judiciare de investigație în legătură cu săvârșirea uneia/unora dintre faptele prevăzute la art. 164 alin. (1).”

14. Dispozițiile legale la care face trimitere textul criticat, prevăd următoarele:

— Art. 167. — „(1) Autoritatea contractantă exclude din procedura de atribuire a contractului de achiziție publică/acordului-cadru orice operator economic care se află în oricare dintre următoarele situații: [...] c) a comis o abatere profesională gravă care îi pune în discuție integritatea, iar autoritatea contractantă poate demonstra acest lucru prin orice mijloc de probă adecvat, cum ar fi o decizie a unei instanțe judecătorești sau a unei autorități administrative;”

— Art. 164: „(1) Autoritatea contractantă exclude din procedura de atribuire a contractului de achiziție publică/acordului-cadru orice operator economic cu privire la care a stabilit, în urma analizei informațiilor și documentelor prezentate de acesta, sau a luat cunoștință în orice alt mod că a fost condamnat prin hotărâre definitivă a unei instanțe judecătorești, pentru comiterea uneia dintre următoarele infracțiuni:

a) constituirea unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, sau de dispozițiile corespunzătoare ale legislației penale a statului în care respectivul operator economic a fost condamnat;

b) infracțiuni de corupție, prevăzute de art. 289—294 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, și infracțiuni asimilate infracțiunilor de corupție prevăzute de art. 10—13 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare, sau de dispozițiile corespunzătoare ale legislației penale a statului în care respectivul operator economic a fost condamnat;

c) infracțiuni împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene, prevăzute de art. 181—185 din Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare, sau de dispozițiile corespunzătoare ale legislației penale a statului în care respectivul operator economic a fost condamnat;

d) acte de terorism, prevăzute de art. 32—35 și art. 37—38 din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, cu modificările și completările ulterioare, sau de dispozițiile corespunzătoare ale legislației penale a statului în care respectivul operator economic a fost condamnat;

e) spălarea banilor, prevăzută de art. 29 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată, cu modificările ulterioare, sau finanțarea terorismului, prevăzută de art. 36 din Legea nr. 535/2004, cu modificările și completările ulterioare, sau de dispozițiile corespunzătoare ale legislației penale a statului în care respectivul operator economic a fost condamnat;

f) traficul și exploatarea persoanelor vulnerabile, prevăzute de art. 209—217 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, sau de dispozițiile corespunzătoare ale legislației penale a statului în care respectivul operator economic a fost condamnat;

g) fraudă, în sensul articolului 1 din Convenția privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene din 27 noiembrie 1995.

(2) Obligația de a exclude din procedura de atribuire un operator economic, în conformitate cu dispozițiile alin. (1), se aplică și în cazul în care persoana condamnată printr-o hotărâre definitivă este membru al organului de administrare, de conducere sau de supraveghere al respectivului operator economic sau are putere de reprezentare, de decizie sau de control în cadrul acestuia.”

15. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 23 alin. (11) privind prezumția de nevinovăție, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și ale art. 4 din Codul de procedură penală, art. 11 alin. 1 din Declarația Universală a Drepturilor Omului referitoare la prezumția de nevinovăție, art. 14 pct. 2 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice privind prezumția de nevinovăție, art. 20 și art. 48 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene privind egalitatea în fața legii și prezumția de nevinovăție, art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind prezumția de nevinovăție, precum și ale art. 57 din Directiva 2014/24/UE.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 164—167 din Legea nr. 98/2016 reglementează motive de excludere a unui operator economic de la participarea la procedura de achiziții publice. Aceste dispoziții legale reprezintă o transpunere în legislația națională a Directivei 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 94 din 28 martie 2014.

17. Astfel, art. 164 din Legea nr. 98/2016 prevede ca motiv de excludere condamnarea operatorului economic, prin hotărâre definitivă a unei instanțe judecătorești, pentru constituirea unui grup infracțional organizat, infracțiuni de corupție, infracțiuni împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene, acte de terorism, spălarea banilor, traficul și exploatarea persoanelor vulnerabile, fraudă, în sensul art. 1 din Convenția privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene din 27 noiembrie 1995. În ceea ce privește motivele de excludere, potrivit art. 167 alin. (1) lit. c) din lege, autoritatea contractantă, având în vedere o decizie a unei instanțe judecătorești sau a unei autorități administrative, exclude din procedura de atribuire a contractului de achiziție publică/acordului-cadru orice operator economic care a comis o abatere profesională gravă care îi pune în discuție integritatea. În înțelesul legii [art. 167 alin. (3) din lege], abatere profesională gravă reprezintă orice abatere comisă de operatorul economic care afectează reputația profesională a acestuia, cum ar fi încălcări ale regulilor de concurență de tip cartel care vizează trucarea licitațiilor sau încălcări ale drepturilor de proprietate intelectuală, săvârșită cu intenție sau din culpă gravă. Din conținutul normativ al art. 167 alin. (1) lit. c) și al art. 167 alin. (3) din Legea nr. 98/2016, Curtea reține că, indiferent de înțelesul dat de lege, abaterea profesională gravă trebuie stabilită în mod definitiv de o instanță de judecată sau de o autoritate administrativă competentă în domeniul respectiv. Așadar, în ambele ipoteze, operatorul economic va fi exclus din procedura de achiziție numai în temeiul unei hotărâri judecătorești, respectiv al unei decizii emise de o autoritate administrativă.

18. În continuare, Curtea constată faptul că printre motivele de excludere, astfel cum rezultă din coroborarea dispozițiilor art. 164 cu cele ale art. 167 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 98/2016, se regăsește și excluderea operatorului economic de la

procedura de atribuire a contractului în situația în care există în curs de derulare o procedură judiciară de investigație a săvârșirii unei infracțiuni, pe motivul că aceasta reprezintă o abatere profesională gravă, care pune în discuție integritatea operatorului economic. Astfel, autoritatea contractantă exclude din procedura de atribuire a contractului orice operator economic și în situația în care acesta sau orice membru al organului de administrare, de conducere sau de supraveghere sau care are putere de reprezentare, de decizie sau de control în cadrul acestuia este supus unei proceduri judiciare de investigație în legătură cu săvârșirea unor fapte dintre cele expres prevăzute de art. 164 alin. (1) din lege, și nu doar atunci când există o condamnare definitivă. Totodată, prin trimiterea făcută la art. 167 alin. (1) lit. c) din lege, textul califică situația operatorului economic ca fiind o abatere profesională gravă ce poate pune în discuție integritatea și reputația acestuia. Cu alte cuvinte, Curtea reține că, potrivit art. 167 alin. (4) din Legea nr. 98/2016, existența în curs de derulare a unei proceduri judiciare de investigație a săvârșirii unei infracțiuni constituie temei de excludere a operatorului economic, pe motivul că aceasta reprezintă o abatere profesională gravă.

19. Din analiza conținutului normativ al art. 167 alin. (4) din Legea nr. 98/2016, Curtea observă că acest motiv de excludere a operatorului economic reprezintă o prevedere suplimentară față de art. 57 din Directiva 2014/24/UE potrivit căruia „Autoritățile contractante pot exclude sau statele membre le pot solicita acestora să excludă de la participarea la o procedură de achiziție publică orice operator economic aflat în oricare din următoarele situații: [...] (c) dacă autoritatea contractantă poate demonstra prin mijloace adecvate că operatorul economic se face vinovat de o abatere profesională gravă, care pune sub semnul întrebării integritatea sa”. În acest sens, Curtea constată, astfel cum a reținut la paragraful 11 al prezentei decizii, că dispozițiile art. 167 alin. (4) din Legea nr. 98/2016 au fost abrogate prin art. I pct. 22 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2017, intervenția legislativă fiind motivată prin faptul că această dispoziție legală restricționa participarea la procedura de atribuire a ofertanților care nu au fost condamnați definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni, fiind, astfel, contrară sensului prevăzut de Directiva 24/2014/UE.

20. Sub acest aspect, având în vedere critica formulată prin raportare la încălcarea principiului prezumției de nevinovăție, precum și calitatea de persoană juridică a autoarei excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că devin incidente dispozițiile titlului VI din Codul penal care reglementează răspunderea penală a persoanei juridice. Pentru a putea fi angajată răspunderea penală a acesteia, entitatea trebuie să aibă personalitate juridică, să nu facă parte din categoria celor excluse (statul și autoritățile publice), iar infracțiunea să fie săvârșită în realizarea obiectului de activitate sau în interesul ori în numele persoanei juridice. Vinovăția persoanei juridice se raportează la organele și organizarea acesteia, respectiv la conduita unor persoane fizice din cadrul persoanei juridice. Corelativ răspunderii penale a persoanei juridice devin aplicabile în privința acesteia, chiar dacă fac referire la noțiunea generică de „persoană”, dispozițiile art. 4 din Codul de procedură penală potrivit cărora „Orice persoană este considerată nevinovată până la stabilirea vinovăției sale printr-o hotărâre penală definitivă”. În jurisprudența sa, Curtea a statuat că din analiza acestui text de lege rezultă fără echivoc că, în absența unei hotărâri de condamnare, persoana în cauză beneficiază de prezumția de nevinovăție. De altfel, prezumția consacrată nu are în vedere existența sau inexistența unor proceduri preliminare în funcție de care aceasta operează, ci are în vedere, pe de o parte, un termen până la care este activă, respectiv până la pronunțarea unei hotărâri penale definitive, și, pe de altă parte, vizează dreptul suspectului de a nu fi obligat să își probeze nevinovăția. Altfel spus, până la dovedirea vinovăției de către organele judiciare, suspectul este presupus inocent.

Prezumția are deci caracter procesual, așa încât, atunci când sunt indicii sau chiar probe temeinice de vinovăție, persoana în cauză continuă să beneficieze de această prezumție până la stabilirea vinovăției printr-o hotărâre definitivă de condamnare (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 225 din 15 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 284 din 27 aprilie 2012).

21. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a aplicat în jurisprudența sa garanțiile dreptului la apărare prevăzute de art. 6 din Convenție și persoanelor juridice, considerând că acesta se aplică în același mod ca și persoanelor fizice și că o societate poate fi „acuzată de o infracțiune”, în sensul autonom al expresiei respective, în temeiul art. 6 (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 12 noiembrie 2002 pronunțată în Cauza *Fortum Oil & Gas Oy împotriva Finlandei*, Hotărârea din 10 decembrie 1982, pronunțată în Cauza *Corigliano împotriva Italiei*, paragraful 34, Hotărârea din 25 ianuarie 2000, pronunțată în Cauza *Aannemersbedrijf Gebroeders Van Leeuwen B.V. împotriva Țărilor de Jos*). Curtea Europeană a Drepturilor Omului a mai statuat că prezumția de nevinovăție figurează printre elementele procesului penal echitabil prevăzut de art. 6 paragraful 1 din Convenție și garantează dreptul oricărei persoane de a nu fi considerată sau tratată ca fiind vinovată de săvârșirea unei infracțiuni înainte ca o instanță să decidă cu privire la vinovăția sa (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 25 martie 1983, pronunțată în Cauza *Minelli împotriva Elveției*, paragraful 27, Hotărârea din 10 februarie 1995, pronunțată în Cauza *Allenet de Ribemont împotriva Franței*, paragraful 35, sau Hotărârea din 21 septembrie 2006, pronunțată în Cauza *Pandy împotriva Belgiei*, paragraful 42, Hotărârea din 13 martie 2012, pronunțată în Cauza *Societe Bouygues Telecom împotriva Franței*, paragraful 53).

22. Garantarea dreptului la prezumția de nevinovăție incumbă nu numai autorităților judiciare, ci și oricărei persoane sau autorități publice. Astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa, a extins sfera de aplicare a art. 6 paragraful 2 din Convenție la diferite proceduri administrative care au avut loc în același timp cu procedurile penale împotriva unei persoane sau după încheierea acestor proceduri, fără ca o decizie privind stabilirea vinovăției penale să fie emisă, atât timp cât există o legătură între cele două proceduri (Hotărârea din 27 septembrie 2007, pronunțată în Cauza *Vassilios Stavropoulos împotriva Greciei*, paragrafele 31 și 32).

23. Și în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene s-a statuat că persoanele juridice beneficiază de prezumția de nevinovăție și de dreptul la apărare, acest principiu presupunând că orice persoană acuzată este prezumată nevinovată până în momentul în care vinovăția ei a fost legal stabilită. Astfel, ea se opune oricărei constatări formale și chiar oricărei aluzii referitoare la răspunderea unei persoane acuzate de o încălcare, formulată într-o decizie care pune capăt procedurii, fără ca această persoană să fi putut beneficia de toate garanțiile care trebuie să însoțească exercitarea dreptului la apărare în cadrul unei proceduri care își urmează cursul normal și care se finalizează printr-o decizie privind caracterul întemeiat al contestației (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 26 noiembrie 2013 pronunțată în Cauza C-58/12P, *Groupe Gascogne împotriva Comisiei*, paragraful 32, Hotărârea din 6 octombrie 2015, pronunțată în Cauza T-22/02, *Sumitomo Chemical și Sumika Fine Chemicals împotriva Comisiei*, paragraful 106, Hotărârea din 12 octombrie 2007 pronunțată în Cauza T-474/04, *Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse împotriva Comisiei*, paragraful 76, și Hotărârea din 16 septembrie 2013, pronunțată în Cauza T-373/10, *Villeroy & Boch Austria împotriva Comisiei*, paragraful 158).

24. În ceea ce privește art. 47 și art. 48 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene privind dreptul la apărare și prezumția de nevinovăție, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat că aceste drepturi trebuie să fie respectate în toate

procedurile cu privire la încălcări ale normelor de concurență susceptibile să conducă la aplicarea unor sancțiuni, cum ar fi amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, chiar dacă este vorba de o procedură care are un caracter administrativ. În această privință, Curtea s-a întemeiat în mod expres pe natura încălcărilor în cauză, precum și pe natura și pe gradul de severitate ale sancțiunilor aferente. Curtea a mai reținut, de asemenea, că respectarea acestor garanții este de o importanță cu atât mai mare, cu cât ne aflăm în cadrul unei proceduri cu caracter cvasipenal, în care Comisia exercită funcții de investigație, de cercetare și de decizie și dispune, în această privință, de o largă putere de apreciere (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 8 iulie 1999, pronunțată în Cauza *Hüls împotriva Comisiei*, paragrafele 149 și 150 și Hotărârea din 21 noiembrie 1991, pronunțată în Cauza *Technische Universität München*, paragraful 14).

25. În acest context, raportat la cauza de față, Curtea reține că sancțiunea excluderii unui operator economic din procedura de atribuire intervine atunci când autoritatea contractantă stabilește că acesta a fost condamnat prin hotărâre definitivă a unei instanțe judecătorești pentru una dintre infracțiunile enumerate strict și limitativ de art. 164 alin. (1) din Legea nr. 98/2016. De asemenea, potrivit art. 167 alin. (1) lit. c) din lege, autoritatea contractantă, având în vedere o decizie a unei instanțe judecătorești sau a unei autorități administrative, exclude din procedura de atribuire a contractului de achiziție publică/acordului-cadru orice operator economic care a comis o abatere profesională gravă care îi pune în discuție integritatea. Așadar, în ambele ipoteze operatorul economic va fi exclus din procedura de achiziție numai în temeiul unei hotărâri judecătorești, respectiv al unei decizii a unei autorități administrative.

26. În schimb, Curtea reține că în ipoteza art. 167 alin. (4) din Legea nr. 98/2016 care extinde sfera situațiilor în care un operator economic este exclus din procedura de achiziții publice la situația în care acesta este subiectul unei investigații în derulare pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 164 din lege, autoritatea contractantă are rolul de a stabili în sarcina operatorului economic săvârșirea unei abateri profesionale grave prin raportare la presupusa săvârșire a unei infracțiuni, substituindu-se, în acest fel, unei instanțe de judecată sau unei autorități administrative competente, întrucât, potrivit art. 167 alin. (1) din lege, dovedirea abaterii profesionale grave se face de către aceasta prin orice mijloc de probă adecvat, cum ar fi o decizie a unei instanțe judecătorești sau a unei autorități administrative. Astfel, potrivit dispoziției legale criticate, autoritatea contractantă dispune de o marjă largă de apreciere cu privire la condițiile săvârșirii unei presupuse infracțiuni, precum și la integritatea și reputația operatorului economic

determinate prin raportare la circumstanțele faptei penale, putând decide cu privire la aceste elemente înainte ca vinovăția acestuia să fi fost stabilită de o instanță de judecată.

27. Prin urmare, în condițiile în care instanța judecătorească nu a pronunțat o hotărâre definitivă în sensul condamnării operatorului economic pentru săvârșirea unei infracțiuni, Curtea reține că autoritatea contractantă restricționează participarea acestuia la procedura de achiziție prin încălcarea prezumției sale de nevinovăție, fiind astfel nesocotit art. 23 alin. (11) din Constituție, astfel cum acesta se interpretează, potrivit art. 20 alin. (1) din Constituție, prin prisma exigențelor art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

28. Totodată, Curtea constată că prin încălcarea prezumției de nevinovăție a operatorului economic, acesta este pus într-o situație defavorizată față de alte persoane juridice participante la procedură și care se bucură de prezumția de nevinovăție. Sub acest aspect, în jurisprudența sa, Curtea a reținut că nesocotirea principiului egalității în drepturi are drept consecință neconstituționalitatea privilegiului sau a discriminării care a determinat, din punct de vedere normativ, încălcarea principiului și că discriminarea se bazează pe noțiunea de excludere de la un drept (Decizia Curții Constituționale nr. 62 din 21 octombrie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 25 februarie 1994), iar remediul constituțional specific, în cazul constatării neconstituționalității discriminării, îl reprezintă acordarea sau accesul la beneficiul dreptului (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 685 din 28 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 11 iulie 2012, Decizia nr. 164 din 12 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 23 mai 2013, sau Decizia nr. 681 din 13 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 889 din 8 decembrie 2014). În schimb, privilegiul se definește ca un avantaj sau o favoare nejustificată acordată unei persoane/categorii de persoane; în acest caz, neconstituționalitatea privilegiului nu echivalează cu acordarea beneficiului acestuia tuturor persoanelor/categoriilor de persoane, ci cu eliminarea sa, respectiv cu eliminarea privilegiului nejustificat acordat. Așadar, sintagma „fără privilegii și fără discriminări” din cuprinsul art. 16 alin. (1) din Constituție privește două ipoteze normative distincte, iar incidența uneia sau alteia dintre acestea implică, în mod necesar, sancțiuni de drept constituțional diferite, astfel cum s-a arătat mai sus.

29. Or, în cauza de față, Curtea constată existența unei discriminări, remediul constituțional specific fiind acordarea sau accesul la beneficiul dreptului, respectiv a dreptului operatorului economic de a participa la procedură.

30. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Polaris M Holding — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 583/54/2017 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 167 alin. (4) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 noiembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 792

din 6 decembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 alin. (2)
din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Tudora Marinescu în Dosarul nr. 10.082/281/2015 al Tribunalului Prahova — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 64D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens arată că dispozițiile legale criticate care instituie sancțiunea nedeunerii întâmpinării într-un anumit termen au mai fost analizate de Curte prin Decizia nr. 96 din 3 martie 2015. Totodată, arată că partea se poate apăra discutând, în fapt și în drept, temeinicia susținerilor și a dovezilor părții potrivnice.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia nr. 380 din 13 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 10.082/281/2015/a1, **Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 alin. (2) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Tudora Marinescu, în Dosarul nr. 10.082/281/2015 al Tribunalului Prahova — Secția I civilă într-o cauză având ca obiect soluționarea unui apel formulat împotriva unei sentințe civile prin care s-a admis o contestație la executare. Curtea a fost sesizată ca urmare a soluționării recursului formulat împotriva încheierii prin care a fost respinsă cererea de sesizare a Curții Constituționale.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autoarea acesteia susține, în esență, că decăderea prevăzută de art. 208 alin. (2) din Codul de procedură civilă intră în conflict flagrant cu dispozițiile art. 16, art. 20, art. 21, art. 24 și ale art. 53 din Constituție, precum și cu art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privitoare la dreptul la un proces echitabil, cu principiile generale ale dreptului procesual civil, prejudiciind-o grav în exercitarea drepturilor sale, care îi sunt încălcate și îngrădite prin nerespectarea acestor norme constituționale.

6. **Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

9. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 208 alin. (2) din Codul de procedură civilă, text de lege care are următorul cuprins:

— Art. 208 alin. (2): „*Nedepunerea întâmpinării în termenul prevăzut de lege atrage decăderea pârâtului din dreptul de a mai propune probe și de a invoca excepții, în afara celor de ordine publică, dacă legea nu prevede altfel.*”

13. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, astfel cum acesta se interpretează, potrivit art. 20 alin. (1) din Constituție, și prin prisma art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile legale criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate prin raportare la critici similare cu cele formulate în prezenta cauză, prin Decizia nr. 96 din 3 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 258 din 17 aprilie 2015, constatând constituționalitatea acestora.

15. Curtea a reținut, în esență, că, potrivit art. 205 din Codul de procedură civilă, întâmpinarea este actul de procedură prin care pârâtul se apără, în fapt și în drept, față de cererea de chemare în judecată. Acest act procedural va cuprinde, pe lângă datele de identificare ale pârâtului și excepțiile procesuale față de cererea reclamantului, răspunsul la toate pretențiile și motivele de fapt și de drept ale cererii, precum și dovezile cu care se apără împotriva fiecărui capăt de cerere. Cererea de chemare în judecată se comunică pârâtului, potrivit art. 201 alin. (1) din Codul de procedură civilă, ocazie cu care i se pune în vedere și obligația de a depune întâmpinarea în termen de 25 de zile de la comunicarea acesteia. În ceea ce privește respectarea termenelor procedurale, art. 185 din Codul de procedură civilă prevede că, atunci când un drept procesual trebuie exercitat într-un anumit termen, nerespectarea acestuia atrage decăderea din exercitarea dreptului. O astfel de sancțiune este prevăzută și de art. 208 alin. (2) din Codul de procedură civilă, dispoziție legală criticată de autoarea excepției de neconstituționalitate, aceasta fiind o aplicare *mutatis mutandis* a reglementării generale în privința întâmpinării.

16. În continuare, Curtea a observat că la art. 201 alin. (2) din Codul de procedură civilă se mai prevede că întâmpinarea se comunică de îndată reclamantului, care este obligat să depună răspuns la întâmpinare în termen de 10 zile de la comunicare. Pârâțul va lua cunoștință de răspunsul la întâmpinare de la dosarul cauzei. Astfel, obligația părților de a-și exercita drepturile procesuale în cadrul termenelor stabilite de lege reprezintă expresia aplicării principiului privind dreptul persoanei la un proces echitabil, judecat într-un termen rezonabil, potrivit prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, instituirea termenelor procesuale servind unei mai bune administrări a justiției, precum și necesității aplicării și respectării drepturilor și garanțiilor procesuale ale părților (a se vedea în acest sens Decizia nr. 1.523 din 15 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 24 ianuarie 2012).

17. În ceea ce privește întâmpinarea în cadrul procesului civil, aceasta reprezintă actul de procedură prin care pârâțul răspunde în scris pretențiilor formulate de reclamant prin cererea de chemare în judecată, arătând totodată apărările sale. Prin acest act reclamantul este pus în situația de a cunoaște apărarea și dovezile pe care se sprijină pârâțul, înlăturându-se astfel surpriza și realizându-se egalitatea în ceea ce privește poziția procesuală a părților. Prin această reglementare se asigură și egalitatea de mijloace, de arme între părțile procesului, exigențele art. 6 din convenție fiind astfel respectate.

18. În continuare, în ceea ce privește situația părții decăzute din dreptul de a administra o probă, Codul de procedură civilă prevede, la art. 263, că aceasta va putea totuși să se apere, discutând în fapt și în drept temeinicia susținerilor și a dovezilor părții potrivnice.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Tudora Marinescu în Dosarul nr. 10.082/281/2015 al Tribunalului Prahova — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 208 alin. (2) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 decembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 794

din 6 decembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

19. Prin urmare, Curtea observă că decăderea pârâțului din dreptul de a mai propune probe și de a invoca excepții, deoarece nu a depus întâmpinarea în termenul prevăzut de Codul de procedură civilă, nu echivalează cu suprimarea dreptului la apărare. De altfel, dispoziția legală criticată reprezintă o normă de procedură a cărei reglementare revine legiuitorului, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție conform căruia competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege. Prin aceasta legiuitorul a urmărit instituirea unei discipline procesuale tocmai pentru a garanta respectarea principiului accesului liber la justiție, dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare. S-a dorit, de asemenea, să se dea eficiență dispozițiilor art. 14 alin. (2) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia părțile trebuie să își aducă la cunoștință reciproc și în timp util, direct sau prin intermediul instanței, după caz, motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază pretențiile și apărările, precum și mijloacele de probă de care înțeleg să se folosească, astfel încât fiecare dintre ele să își poată organiza apărarea.

20. În concluzie, prin procedura de comunicare a cererii de chemare în judecată către pârât, respectiv a întâmpinării către reclamant se asigură echilibrul procesual al părților în proces, reclamantul având posibilitatea de a cunoaște apărările și probele utilizate în susținerea lor de către pârât, posibilitate de care pârâțul beneficiază prin luarea la cunoștință a cererii de chemare în judecată.

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții, soluția și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

menținerea jurisprudenței în această materie, sens în care invocă, spre exemplu, Decizia nr. 404 din 15 iunie 2016.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 2 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 546/35/2016, **Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865**, excepție ridicată de Ioan Sion-Covaci, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de revizuire.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că este încălcat accesul liber la justiție prin recunoașterea dreptului de a se adresa instanței de judecată doar persoanelor în a căror cauză s-a invocat și s-a admis excepția de neconstituționalitate, numai acestea din urmă putându-și apăra drepturile și interesele legitime deduse judecării. Or, decizia de admitere a unei astfel de excepții pronunțată de Curtea Constituțională produce efecte *erga omnes*. În cererea de revizuire, autorul a arătat că, deși a ridicat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor legale care i-au fost aplicate, instanța judecătorească nu s-a pronunțat cu privire la sesizarea Curții Constituționale.

6. **Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum a fost formulat, îl constituie prevederile art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865, prevederi ce au următorul conținut: *„Revizuirea unei hotărâri rămase definitivă în instanța de apel sau prin neapelare, precum și a unei hotărâri dată de o instanță de recurs atunci când evocă fondul, se poate cere în următoarele cazuri:[...]”*

10. *dacă, după ce hotărârea a devenit definitivă, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra excepției invocate în acea cauză, declarând neconstituțională legea, ordonanța ori o dispoziție dintr-o lege sau dintr-o ordonanță care a făcut obiectul aceleiași excepții ori alte dispoziții din actul atacat, care, în mod necesar și evident, nu pot fi disociate de prevederile menționate în sesizare.”*

12. Dispozițiile legale criticate au fost abrogate prin art. 83 lit. a) din titlul V din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012. Având în vedere prevederile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012, potrivit căreia *„Dispozițiile Codului de procedură civilă se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acestuia în vigoare”*, precum și Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează a analiza dispozițiile legale criticate.

13. În opinia autorului excepției, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) privind statul de drept și obligativitatea respectării

Constituției, art. 15 privind universalitatea drepturilor, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 23 privind libertatea individuală, art. 26 alin. (1) și (2) privind viața intimă familială și privată, art. 41 privind munca și protecția socială a muncii, art. 44 privind dreptul de proprietate privată. De asemenea, se invocă și dispozițiile art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că a mai examinat dispoziția legală prin raportare la critici identice formulate de același autor ca și în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 404 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 10 ianuarie 2017, Curtea a statuat că revizuirea întemeiată pe dispozițiile art. 322 din Codul de procedură civilă din 1865 sau art. 509 din Codul de procedură civilă poate fi exercitată de cel căruia i s-a admis excepția și de cel căruia excepția i-a fost respinsă ca devenită inadmisibilă, fără a face distincție că hotărârea a cărei revizuire se cere vizează sau nu fondul. În cadrul procesului judiciar, excepția de neconstituționalitate se înscrie în rândul excepțiilor de procedură prin care se urmărește împiedicarea unei judecări care s-ar întemeia pe o dispoziție legală neconstituțională. Constatarea neconstituționalității unui text de lege ca urmare a invocării unei excepții de neconstituționalitate trebuie să profite autorilor acesteia și nu poate constitui doar un instrument de drept abstract, întrucât și-ar pierde caracterul concret (a se vedea în acest sens Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, sau Decizia nr. 338 din 24 septembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 699 din 14 noiembrie 2013). Neconstituționalitatea unei dispoziții legale nu are numai o funcție de prevenție, ci și una de reparație, întrucât ea vizează în primul rând situația concretă a cetățeanului lezat în drepturile sale prin norma criticată (a se vedea Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 1 februarie 2016, paragrafele 29 și 30).

15. De asemenea, prin Decizia nr. 48 din 4 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 15 aprilie 2014, Curtea a statuat, prin raportare la faptul că deciziile de admitere a unor excepții de neconstituționalitate pronunțate de instanța de contencios constituțional nu își produc efectele cu privire la procese soluționate înainte de pronunțarea și publicarea unor astfel de decizii, că soluția adoptată de legiuitor este justă, în alte condiții ajungându-se la afectarea siguranței circuitului juridic. Atât timp cât partea nu manifestă diligență și nu înțelege să ridice o excepție de neconstituționalitate în fața instanței competente, potrivit legii, și atât timp cât nu există o decizie de constatare a neconstituționalității publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dispozițiile legale aplicabile aceluiași litigiu beneficiază de prezumția de constituționalitate. În momentul în care Curtea constată că fiind neconstituționale aceste dispoziții legale, prezumția de constituționalitate este răsturnată, iar dispozițiile legale respective nu mai pot fi aplicate în acel proces.

16. Prin Decizia nr. 126 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 11 martie 2016, instanța de contencios constituțional a statuat în sensul că o decizie prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate profită, în exercitarea căii de atac a revizuirii, persoanelor care au invocat excepția de neconstituționalitate în cauze soluționate definitiv până la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a deciziei prin care se constată neconstituționalitatea și autorilor aceleiași excepții, invocată anterior publicării deciziei Curții, în alte cauze, soluționate definitiv. Curtea a amintit că a interpretat, pe cale jurisprudențială, în mod extensiv, dispozițiile Codului de procedură civilă din 1865 și ale Codului de procedură penală din 1968, astfel cum acestea au fost modificate și completate prin Legea nr. 177/2010, lărgindu-le practic sfera de aplicare sub aspectul hotărârilor supuse revizuirii, ținând cont de faptul că legiuitorul a reglementat calea de atac a revizuirii unei hotărâri judecătorești definitive pronunțate în cauzele în care a fost invocată și ulterior admisă o excepție de neconstituționalitate, în scopul acordării mijloacelor de apărare în vederea realizării drepturilor și intereselor părților în fața justiției.

17. Curtea a constatat că jurisprudența sa este o reflectare a dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, potrivit cărora „Deciziile Curții Constituționale se publică în Monitorul Oficial al României. De la data publicării, deciziile sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor”. Aceste prevederi constituționale, reluate, la nivel legal, prin art. 11 alin. (3) și art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, consacră efectele deciziilor Curții Constituționale, respectiv aplicarea pentru viitor și caracterul general obligatoriu al acestora.

18. În ceea ce privește efectele unei decizii de admitere a excepției de neconstituționalitate, Curtea a reținut că „decizia de constatare a neconstituționalității face parte din ordinea juridică normativă, prin efectul acesteia prevederea neconstituțională încetându-și aplicarea pentru viitor” (Decizia nr. 847 din 8 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 605 din 14 august 2008). În aceste condiții, decizia de constatare a neconstituționalității se va aplica în privința raporturilor juridice ce urmează a se naște după publicarea sa în Monitorul Oficial al României, Partea I — *facta futura*, însă, având în vedere faptul că excepția de neconstituționalitate este, de principiu, o chestiune prejudicială, o problemă juridică a cărei rezolvare trebuie să preceadă soluționarea litigiului cu care este conexă (a se vedea Decizia nr. 660 din 4 iulie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 525 din 2 august 2007) și un mijloc de apărare care nu pune în discuție fondul pretenției deduse judecării (în acest sens, a se vedea Decizia nr. 5 din 9 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 74 din 31 ianuarie 2007), Curtea reține că aceasta nu poate constitui doar un instrument de drept abstract, prin aplicarea deciziilor de constatare a neconstituționalității numai raporturilor juridice care urmează a se naște, deci unor situații viitoare ipotetice, întrucât și-ar pierde esențialmente caracterul concret. Așadar, Curtea reține că aplicarea pentru viitor a deciziilor sale vizează atât situațiile juridice ce urmează a se naște — *facta futura*, cât și situațiile juridice pendinte și, în mod excepțional, acele situații care au devenit *facta praeterita*.

19. Astfel, o decizie de admitere a excepției de neconstituționalitate se aplică în cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești la momentul publicării acesteia — cauze pendinte, în care respectivele dispoziții sunt aplicabile — indiferent de invocarea excepției până la publicarea deciziei de admitere, întrucât ceea ce are relevanță în privința aplicării deciziei Curții este ca raportul juridic guvernat de dispozițiile legii declarate neconstituționale să nu fie definitiv consolidat. În acest mod, efectele deciziei de admitere a instanței de contencios constituțional se produc *erga omnes*. În privința cauzelor care nu se află pe rolul instanțelor judecătorești la momentul publicării deciziei de admitere a Curții, fiind vorba despre un raport juridic epuizat — *facta praeterita*, Curtea a reținut că partea nu mai poate solicita aplicarea deciziei de admitere, întrucât decizia de admitere a Curții nu poate constitui temei legal pentru o acțiune

în justiție, în caz contrar consecința fiind extinderea efectelor deciziei Curții pentru trecut.

20. Curtea a reținut însă că, în mod excepțional, aplicarea pentru viitor a deciziilor sale vizează și cauzele în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, indiferent dacă până la momentul publicării în Monitorul Oficial a deciziei prin care se constată neconstituționalitatea acestea au fost soluționate definitiv și irevocabil, de vreme ce, prin exercitarea căii extraordinare de atac a revizuirii, decizia Curții Constituționale se va aplica acestor cauze. Cererea de revizuire urmează a fi soluționată în acord cu decizia Curții care modifică sau înlătură, după caz, pentru viitor toate efectele juridice pe care norma neconstituțională le produce cu privire la acel raport juridic. Astfel cum a statuat Curtea în jurisprudența sa, „soluția legislativă care consacră dreptul persoanelor prevăzute de lege de a exercita calea de atac a revizuirii nu intră în coliziune cu prevederile constituționale privind efectele *ex nunc* ale deciziei de admitere a Curții, revizuirea putând fi exercitată numai după publicarea în Monitorul Oficial al României a actului Curții. Efectele unei decizii de admitere pronunțate de instanța de contencios constituțional se întind *inter partes* numai *ex nunc*, deoarece revizuirea este cea care în mod direct produce efecte pentru trecut, și nu decizia de admitere a Curții Constituționale, aceasta din urmă fiind numai un instrument, un motiv legal pentru reformarea viitoare a hotărârilor judecătorești care s-au întemeiat pe dispoziția declarată neconstituțională. Prin urmare, decizia de admitere a Curții Constituționale mediază revizuirea, și nu invers, iar efectele pentru trecut de remediere a aspectelor dintr-o hotărâre judecătorească definitivă ce nu au putut fi prevenite sunt o consecință a căii de atac extraordinare, și nicidecum a actului emis de instanța de contencios constituțional” (în acest sens, a se vedea Decizia nr. 1.106 din 22 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 4 octombrie 2010, Decizia nr. 998 din 22 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 17 ianuarie 2013, Decizia nr. 130 din 7 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 225 din 19 aprilie 2013, și Decizia nr. 474 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 21 ianuarie 2014). Totodată, Curtea a stabilit că o decizie de admitere a excepției de neconstituționalitate se aplică și în cauzele în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate până la data publicării, altele decât cea în care a fost pronunțată decizia Curții Constituționale, soluționate definitiv prin hotărâre judecătorească, ipoteză ultimă în care decizia de admitere constituie motiv de revizuire.

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ioan Sion-Covaciu în Dosarul nr. 546/35/2016 al Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 decembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea bugetului Secretariatului General al Guvernului din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2019, pentru Secretariatul de Stat pentru Culte, în vederea susținerii activității cultelor religioase din România

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 3 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 82/2001 privind stabilirea unor forme de sprijin financiar pentru unitățile de cult aparținând cultelor religioase recunoscute din România, republicată, cu completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Pentru acoperirea unor cheltuieli ocazionate de organizarea vizitei în România a Sanctității Sale Papa Francisc, în perioada 31 mai 2019—2 iunie 2019, se aprobă suplimentarea bugetului Secretariatului General al Guvernului pe anul 2019 din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2019, cu suma de 9.000 mii lei, la capitolul 67.01 „Cultură, recreere și religie”, titlul 59 „Alte cheltuieli”, pentru Secretariatul de Stat pentru Culte, în vederea susținerii activității cultelor religioase din România.

Art. 2. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Secretariatului General al Guvernului pe anul 2019.

Art. 3. — Secretariatul General al Guvernului, prin Secretariatul de Stat pentru Culte, va controla modul de utilizare, în conformitate cu prevederile legale, a sumei alocate potrivit prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Toni Greblă
Șeful Cancelariei Prim-Ministrului,
Costin Mihalache
Secretarul de stat pentru Culte,
Victor Opaschi
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 3 aprilie 2019.
Nr. 192.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

privind eliberarea, la cerere, a domnului Victor Stelian Fedorca din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale pentru Formare Profesională Inițială în Sistem Dual din România

Având în vedere Cererea domnului Victor Stelian Fedorca, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/2.136 din 2 aprilie 2019,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2018 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Formare Profesională Inițială în Sistem Dual din România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 338/2018,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Victor Stelian Fedorca se eliberează, la cerere, din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale pentru Formare Profesională Inițială în Sistem Dual din România.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Toni Greblă

București, 4 aprilie 2019.

Nr. 69.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

privind numirea domnului Ion Gabriel Bratu în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale pentru Formare Profesională Inițială în Sistem Dual din România

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2018 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Formare Profesională Inițială în Sistem Dual din România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 338/2018,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Ion Gabriel Bratu se numește în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale pentru Formare Profesională Inițială în Sistem Dual din România.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Toni Greblă

București, 4 aprilie 2019.

Nr. 70.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

DECIZIE

privind încetarea concesiunii acordate prin Licența nr. 2.141/2000 de concesiune pentru exploatarea resurselor de argilă comună în perimetrul Tășnad, județul Satu Mare, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială CERAMICA — S.R.L., aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 288/2002

Având în vedere:

— art. 34 lit. b) și lit. g) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 37 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare;

— Referatul Direcției Generale Gestionare Concesiune Evaluare Resurse/Rezerve Minerale. Integrare Europeană nr. 3.988 din 20.03.2019,

în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite următoarea decizie:

Art. 1. — Concesiunea acordată prin Licența de concesiune pentru exploatarea resurselor de argilă comună în perimetrul Tășnad, județul Satu Mare, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială CERAMICA — S.R.L., cu sediul în Tășnad, Str. Înfrățirii nr. 100, județul Satu Mare, aprobată prin

Hotărârea Guvernului nr. 288/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224/2002, încetează la data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Gigi Dragomir

București, 26 martie 2019.
Nr. 20.

MINISTERUL TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN

privind aprobarea Metodologiei pentru Concursul național/local de proiecte de tineret și pentru Concursul național de proiecte studențești

Având în vedere:

— Legea tinerilor nr. 350/2006, cu modificările și completările ulterioare;

— Legea nr. 350/2005 privind regimul finanțărilor nerambursabile din fonduri publice alocate pentru activități nonprofit de interes general, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 259/2006 privind aprobarea Normelor de cheltuieli pentru realizarea programelor Autorității Naționale pentru Tineret în domeniul activității de tineret, cu modificările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 24/2015 pentru aprobarea Strategiei naționale în domeniul politicii de tineret pentru perioada 2015—2020;

— Referatul de aprobare nr. 97 din 14.03.2019 al Direcției generale politici, strategii și activități în domeniul tineretului, în temeiul art. 8 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 11/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia pentru Concursul național/local de proiecte de tineret și pentru Concursul național de proiecte studențești, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală politici, strategii și activități în domeniul tineretului va comunica prezentul ordin direcțiilor de specialitate din cadrul Ministerului Tineretului și Sportului și direcțiilor județene pentru sport și tineret, respectiv Direcției pentru Sport și Tineret a Municipiului București, care vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă dispozițiile Ordinului ministrului tineretului și sportului nr. 121/2018 privind aprobarea Metodologiei pentru Concursul național/local de proiecte de tineret, respectiv pentru Concursul național de proiecte studențești, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 149 și 149 bis din 16 februarie 2018.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Ministrul tineretului și sportului,
Constantin-Bogdan Matei

București, 26 martie 2019.
Nr. 490.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN**privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular
Grădinița „Kinderakademie” din municipiul București**

Având în vedere prevederile art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 48/2018 privind drepturile elevilor școlarizați în unități de învățământ înființate în procesul de organizare a rețelei școlare și pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 844/2002 privind aprobarea nomenclatoarelor calificărilor profesionale pentru care se asigură pregătirea prin învățământul preuniversitar, precum și durata de școlarizare, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrelui național al calificărilor, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile Ordinului ministrului educației naționale nr. 4.024/2013*) privind acordarea autorizării de funcționare provizorie Asociației „Prietenii Copiilor Veseli” din municipiul București pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Kinderakademie” din municipiul București,

luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 20 din 20.12.2018 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular evaluate în perioada 16 noiembrie 2017—14 decembrie 2018,

în temeiul art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Kinderakademie”, cu sediul în municipiul București, strada Sfinții Voievozi nr. 28, sectorul 1, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „germană”, program „normal”, începând cu anul școlar 2019—2020, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Kinderakademie” din municipiul București, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1, este persoană juridică de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ, și beneficiază de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege.

Art. 3. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Kinderakademie” din municipiul București are obligația de a solicita evaluarea externă periodică în termen de maximum 5 ani de la obținerea acreditării, dar nu mai târziu de anul școlar 2023—2024.

Art. 4. — Personalul didactic, didactic auxiliar și personalul nedidactic din unitatea de învățământ autorizată, angajat conform prevederilor legii, se preia la unitatea de învățământ

preuniversitar particular acreditată Grădinița „Kinderakademie” din municipiul București.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Kinderakademie” din municipiul București este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației Naționale și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Municipiului București, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 6. — Asociația „Prietenii Copiilor Veseli” din municipiul București, unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița „Kinderakademie” din municipiul București, Direcția generală învățământ secundar superior și educație permanentă, Direcția generală educație timpurie, învățământ primar și gimnazial din Ministerul Educației Naționale, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,
Ecaterina Andronescu

București, 14 martie 2019.
Nr. 3.675.

*) Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.024/2013 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Municipiul București

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Hotărârea ARACIP de evaluare/dată	Denumirea persoanei juridice inițiatoare	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivel de învățământ/ Nivel de calificare	Profilul/Domeniul	Domeniul pregătirii de bază	Calificarea profesională/ Specializarea	Limba de predare	Forma de învățământ	Capacitate maximă de școlarizare*
1.	Grădinița „Kinderakademie”	29/6.12.2018	Asociația „Prietenii Copiilor Veseli”	Str. Sfinții Voievozi nr. 28, sectorul 1, tel./fax: 031/1048863, kinderakademie@gmail.com	Preșcolar				Germană	PN	3 formațiuni de studiu, într-un schimb

* Capacitatea de școlarizare reprezintă numărul maxim de formațiuni de studiu care pot fi școlarizate în două schimburi în sălile de clasă și cabinete (excluzând laboratoare, ateliere) la nivelul unității de învățământ.

★

RECTIFICĂRI

La Ordinul ministrului cercetării și inovării nr. 1.006/2018 pentru aprobarea Normelor metodologice privind procedura de avizare a acordului de primire pentru cercetătorii din țări terțe în scopul desfășurării în România de activități de cercetare-dezvoltare-inovare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 11 ianuarie 2019, se face următoarea rectificare:

— în anexa nr. 3 la normele metodologice, la modelul de „Acord de primire”, în spațiul destinat avizatorilor, în loc de: „*Direcția politici și programe naționale de cercetare-dezvoltare*” se va citi: „*Direcția politici și programe CDI*”.

★

La Decretul nr. 556/2000 privind conferirea unor decorații naționale personalului din subordinea Agenției Naționale pentru Știință, Tehnologie și Inovare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 673 din 18 decembrie 2000, se face următoarea rectificare:

— la anexa nr. 1 lit. c) pct. 2, în loc de: „*Dehelean Florin Marius*” se va citi: „*Dehelean Dorin-Marius*”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 221432